

گزارش

پاسخ محققان برنج به بحران آب

رئیس مؤسسه تحقیقات برنج کشور با تشریح آخرین دستاورد‌های تحقیقاتی این مؤسسه در حوزه به‌نژادی و به‌زراعی، از معرفی ارقام جدید برنج با عملکرد بالا، مصرف آب کمتر و تحمل به تنش‌های خشکی، سرما و تغییرات اقلیمی خبر داد.

برنج به‌عنوان دومین غله‌پر مصرف‌در سبد غذایی ایرانیان، نقشی بنیادین در امنیت غذایی کشور دارد. با توجه به محدودیت منابع آبی و روند تشدید تغییرات اقلیمی، افزایش قیمت این محصول و ناپایمانی بازار آن به دلیل کمبود و... افزایش عملکرد در واحد سطح و توسعه کشت ارقام سازگار با کم‌آبی و تنش‌های محیطی، به یکی از ضرورت‌های تولید برنج تبدیل شده است. بر همین اساس، مؤسسه تحقیقات برنج کشور طی سال‌های اخیر اقدام به اجرای مجموعه‌ای از پژوهش‌های به‌نژادی و به‌زراعی کرده و نتایج آن به معرفی گروه جدیدی از ارقام کارآمد و پایدار منجر شده است.

مریم حسینی چالشتری – رئیس مؤسسه تحقیقات برنج کشور – در گفت‌وگو با ایسنا، اظهار کرد: برنج دومین غله پر مصرف در سبد غذایی مردم ایران است و نقشی تعیین‌کننده در امنیت غذایی دارد؛ بنابراین هر اندازه تولید آن افزایش یابد، ضریب امنیت غذایی بالاتر رفته و اطمینان بیشتری از تأمین کالری مورد نیاز مردم حاصل می‌شود.

وی افزود: مؤسسه تحقیقات برنج کشور به‌عنوان یک موسسه پژوهشی ملی، فعالیت‌های تخصصی در مورد برنج را در چند بخش دنبال می‌کند. مهم‌ترین این فعالیت‌ها در دو حوزه به‌نژادی و به‌زراعی تعریف می‌شود. در حوزه به‌نژادی، ارقام و واریته‌های جدید متناسب با نیاز جامعه اصلاح معرفی می‌شوند. در بخش به‌زراعی نیز تمامی یافته‌های پژوهشی حاصل از پروژه‌های مختلف با هدف افزایش عملکرد در واحد سطح به کشاورزان ارائه می‌شود؛ از جمله شیوه صحیح و زمان و میزان مصرف کود، چگونگی کنترل آفات، بیماری‌ها و علف‌های هرز. دستورالعمل به‌زراعی استفاده از آبیاری تناوبی و سایر روش‌هایی که منجر به صرفه‌جویی در مصرف آب می‌شود، یافته‌های مرتبط با مکانیزاسیون و راهکارهای کاهش ضایعات در مرحله برداشت و پس از برداشت و به‌کارگیری این یافته‌های به‌نژادی و به‌زراعی موجب افزایش عملکرد در واحد سطح و افزایش تولید برنج داخلی می‌شود.

به گفته وی، آنچه امروز تولید برنج را در ایران و جهان به شدت تهدید می‌کند، تغییرات اقلیمی و به‌ویژه تنش کم‌آبی و خشکی است. به همین دلیل طی سال‌های اخیر پژوهش‌های گسترده‌ای انجام شده تا با وجود تغییرات اقلیمی، با استفاده از یافته‌های پژوهشی سازگاری مناسبی با شرایط پیش‌رو ایجاد و تولید برنج پایدار بماند. از طرفی با توجه به محدودیت سطح زیر کشت، افزایش عملکرد در واحد سطح ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است.

رئیس مؤسسه تحقیقات برنج کشور ادامه داد: نتیجه این پژوهش‌ها در بخش به‌نژادی، اصلاح و معرفی ارقام جدید برنج در گروه‌های مختلف است.

حسینی چالشتری توضیح داد: ارقام این گروه عملکرد بالا (بیش از ۷ تن در هکتار) دارند و نسبت به ارقام پرمصرف معرفی شده در دهه‌های گذشته، طول دوره رشد کوتاه‌تری داشته، با تقویم زراعی فعلی سازگارند و مصرف آب کمتری نیز دارند. این ارقام نسبت به بیماری بلاست متحمل هستند و کیفیت ظاهری و پخت مناسبی نیز دارند، رش، تیس، طلوع، هلال و امید از جمله این ارقام هستند.

ارقام متحمل به تنش‌های غیرنده

وی با اشاره به تهدید کم‌آبی در تولید برنج، حتی در استان‌های شمالی کشور، گفت: مؤسسه تحقیقات برنج کشور با همکاری پژوهشکده کشاورزی هسته‌ای و با بهره‌گیری از فناوری هسته‌ای، موفق به اصلاح و معرفی دو رقم برنج متحمل به تنش خشکی شده است. این دو رقم می‌توانند در شرایط تنش خشکی آخر فصل، بی‌آبی را به مدت ۲۰ تا ۴۰ روز تحمل کرده و عملکردی حدود ۳.۸ تا ۴ تن در هکتار داشته باشند. این دو رقم کبان و هسته‌ای نام دارند و در شرایط آبی نرمال تا ۶ تن در هکتار عملکرد خواهند داشت. کیفیت پخت آن‌ها مشابه ارقام محلی و بسیار خوب است. هر دو رقم زودرس بوده و کشت آن‌ها موجب ارتقای بهره‌وری در مصرف آب و سازگاری تولید برنج در شرایط خشکی می‌شود.

وی افزود: در این گروه رقم ستایش با ویژگی تحمل به سرما نیز معرفی شده است. این رقم که متحمل به بیماری بلاست است و بیش از ۷ تن در هکتار عملکرد دارد، برای کشت در مناطق کوهستانی و نسبتاً سرد معرفی شده است.

ارقام خوش کیفیت با عملکرد مناسب

حسینی چالشتری ادامه داد: ارقام جدید این گروه با هدف جایگزینی با توده‌های محلی فعلی، جهت افزایش عملکرد و تحمل بیشتر به بیماری‌ها معرفی شده‌اند و از کیفیت پخت بسیار خوب و عالی مشابه ارقام محلی برخوردارند. عملکرد آن‌ها بین ۵.۵ تا ۶.۷ تن در هکتار بوده و جایگزینی آن‌ها با ارقام محلی فعلی ضمن افزایش تولید برنج موجب افزایش درآمد کشاورزان نیز می‌شود. گیلا، گیلان، گیلان، توکا، تی‌تی و طارم مانند از ارقام این گروه هستند. برخی از آن‌ها حتی زودرس‌تر از ارقام محلی بوده و مصرف آب کمتری دارند.

ارقام برنج هوازی

به گفته وی، اخیراً اولین رقم هوازی برنج، مناسب برای خشک‌کاری، به نام «کوبر» معرفی شده است. این رقم برای مناطقی با منابع آبی محدود و با هدف ارتقای بهره‌وری مصرف آب در سیستم خشک‌کاری برنج معرفی شده است. کوبر از جمله ارقامی است که برای پایداری تولید برنج در شرایط تغییرات اقلیمی اصلاح و معرفی شده است.

رئیس مؤسسه تحقیقات برنج کشور تأکید کرد: هر یک از این ارقام دارای ویژگی‌های خاصی هستند که متناسب با شرایط اقلیمی و میزان آب قابل دسترسی، به کشاورزان توصیه می‌شوند. با توجه به احتمال شدت‌گیری تغییرات اقلیمی و تأثیر آن بر تولید برنج، توسعه کشت این ارقام همراه با رعایت دستورالعمل‌های به‌زراعی نظیر توصیه‌های فنی در شرایط کم‌آبی، دستورالعمل کنترل تلفیقی برنج (ICM) و سایر یافته‌های به‌زراعی، برای افزایش پایدار تولید برنج و حفظ امنیت غذایی و منابع آب و خاک ضروری است.

وی در پایان گفت: به‌کارگیری یافته‌های به‌نژادی شامل ارقام جدید برنج و یافته‌های به‌زراعی شامل دستورالعمل‌های مدیریت زراعی شالیزار و انتقال دانش به مزرعه، موجب تولید پایدار برنج ایرانی در شرایط تغییرات اقلیمی خواهد شد.

آرمان ملی – صدقیه بهزادپور: فقدان

سرمایه‌گذاری در سال‌های اخیر به‌عنوان یکی از پارامترهای مهم مفقوده در روند توسعه اقتصادی کشور محسوب می‌شود. این در حالی است که با وجود سرمایه‌های غنی طبیعی و فرصت‌های مناسب برای سرمایه‌گذاری در حوزه‌های مختلف پتروشیمی، گاز، معادن، مسکن و... که از نظر تئوری می‌تواند مقصد مناسبی برای سرمایه‌گذاری‌های خارجی باشد، ولی به دلیل تحریم‌ها و سال‌های طولانی عدم پذیرش برخی از پروتکل‌های جهانی مانند FATF و...، حتی کشورهای دوست ایران مانند چین و روسیه نیز از ورود گسترده به بازار ایران خودداری می‌کنند. در حالی‌که بر آمار و نمودارهای موجود، چین در اکثر کشورهای منطقه مانند، عربستان، ترکیه، امارات و... اقدام به سرمایه‌گذاری‌های وسیعی کرده که در مجموع ارزش افزوده و نرخ توسعه را در این کشورها بهبود بخشیده است.

پتانسیل‌ها و موانع

به گزارش «آرمان ملی»، علی حریت‌پرور کارشناس اقتصادی در این باره گفت: سرمایه‌گذاری خارجی و داخلی یکی از ارکان توسعه به شمار می‌آید که معمولاً با به‌کارگیری دو رکن اصلی منابع انسانی کارآمد و منابع مالی داخلی یا خارجی ممکن می‌شود و از سوی دیگر قوانین داخلی هر کشوری می‌تواند این رویکرد را برای سرمایه‌گذاران جذاب سازد، اما مشکلاتی نظیر فساد، ریسک‌های سیاسی و اقتصادی و پیچیدگی‌های قانونی و اداری، به‌علاوه تهدیدات خارجی از جمله تحریم‌های اقتصادی، سرمایه‌گذاران خارجی را در حال حاضر از ورود به بازار ایران منصرف کرده است. او افزود: همزمان با این مسائل، یکی از موانع بزرگ بر سر راه جذب سرمایه‌گذاری خارجی، نگرانی‌هایی است که در سطح جهانی از سوی کشورهای مانند ایالات متحده و اتحادیه اروپا درباره اروپا نسبت به همکاری‌های اقتصادی با ایران وجود دارد. در حقیقت، این نگرانی‌ها به شدت بر کشورهایی که قصد دارند در ایران سرمایه‌گذاری کنند، فشار می‌آورد. از آنجا که اکثر کشورها به‌ویژه قدرت‌های اقتصادی جهان، در سیستم‌های مالی بین‌المللی و جهانی درگیر هستند، این نگرانی‌ها به‌طور مستقیم بر توانایی آنها برای همکاری با ایران تأثیر می‌گذارد.

دوستان مردد

حریت‌پرور ادامه داد: چین و روسیه، دو قدرت بزرگ جهانی، از مهم‌ترین کشورهایی هستند که در سیاست خارجی خود روابط نزدیکتری نسبت به دیگر کشورها با ایران دارند. این دو کشور در بسیاری از حوزه‌ها، از جمله سیاسی، نظامی و اقتصادی، روابطی با جمهوری اسلامی ایران برقرار کرده‌اند، اما با این وجود، آنگونه که به نظر می‌رسد، آنها نیز به دلایل مختلف از سرمایه‌گذاری‌های بزرگ در ایران خودداری می‌کنند. در حقیقت، چین، به‌عنوان دومین اقتصاد بزرگ جهان، همواره تلاش کرده است که در مناطقی از جهان سرمایه‌گذاری کند که هم از لحاظ اقتصادی برایش سودآور باشد و هم کمترین ریسک

«آرمان ملی» تبعات فقدان سرمایه‌گذاری خارجی در ایران را بررسی می‌کند

گریز سرمایه‌گذاری از ایران

مشکلاتی نظیر فساد، ریسک‌های سیاسی و اقتصادی و پیچیدگی‌های

قانونی و اداری، به‌علاوه تهدیدات خارجی از جمله تحریم‌های اقتصادی،

سرمایه‌گذاران خارجی را در حال حاضر از ورود به بازار ایران منصرف کرده است

این موضوع به‌خصوص برای کشورهایی مانند چین و روسیه که در عرصه‌های اقتصادی و سیاسی جهانی به‌شدت تحت نظارت قرار دارند، یک چالش بزرگ است. در حال حاضر شاهد هستیم که چین نیز با توجه به تشدید تعرفه‌های و سیاست‌های اقتصادی آمریکا علیه چین، به‌عنوان کشوری که در چند دهه اخیر به‌شدت به سیستم مالی و تجاری بین‌المللی وابسته شده است، نمی‌تواند ریسک‌های بزرگی را در روابط اقتصادی خود با ایران به‌خاطر عدم رعایت این پروتکل‌ها بپذیرد و قطعاً، چین نمی‌خواهد به‌خاطر روابط با ایران، به‌ویژه برنامه هسته‌ای ایران با وجود تهدیدهای مالی جهانی و روابط تجاری با کشورهای غربی کنار بگذارد. این کارشناس ضمن اشاره به روند بسیار نزولی سرمایه‌گذاری در سالیهای اخیر، گفت: سرمایه‌گذاری‌های خارجی در ایران، به‌خصوص از سوی کشورهای دوست مانند چین و روسیه، در شرایط کنونی با موانع بسیاری مواجهه است، و در نهایت این موانع، به‌ویژه فشارهای تحریمی و عدم پایبندی ایران به پروتکل‌های جهانی، نه‌تنها موجب جلوگیری از سرمایه‌گذاری‌های کلان در کشور شده، بلکه حتی باعث شده است که کشورهایی که از دوستان سیاسی ایران محسوب می‌شوند، از گسترش روابط اقتصادی با این کشور خودداری کنند. او تأکید کرد: ایران باید برای جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی، به‌ویژه از کشورهای بزرگ اقتصادی، تغییرات اساسی در سیاست‌های داخلی و خارجی خود ایجاد کند. این تغییرات شامل پایبندی به توافقات بین‌المللی، شفاف‌سازی در سیاست‌های اقتصادی، و اصلاحات در زیرساخت‌های اقتصادی است و تنها در این صورت است که ایران می‌تواند دوباره به‌عنوان مقصدی امن و جذاب برای سرمایه‌گذاری‌های خارجی شناخته شود و فشارهای تحریمی جهانی را کاهش دهد.

نه‌تنها به تحریم‌ها بلکه به نگرانی‌هایی برمی‌گردد که در مورد بی‌ثباتی‌های اقتصادی و سیاسی داخلی ایران وجود دارد. چرا که اقتصاد ایران، به‌خصوص در سال‌های اخیر، با مشکلاتی نظیر تورم بالا، نوسانات ارزی شدید و بحران‌های مالی دست به‌گriپان بوده است و در نتیجه این مسائل به شدت ریسک سرمایه‌گذاری در ایران را افزایش می‌دهند. از سوی دیگر، برنامه هسته‌ای ایران و نگرانی‌های مربوط به آن، عامل دیگری است که به‌شدت بر تصمیم‌گیری کشورهای خارجی تأثیر گذاشته است. این امر به‌خصوص با پیگیری برنامه هسته‌ای ایران با وجود تهدیدهای مکرر آمریکا و برخی از هم‌پیمانانش و ایجاد اختلافات با جامعه بین‌المللی، همواره در معرض تهدیدات نظامی و سیاسی قرار داشته است و به نظر می‌رسد که چین نیز با وجود اینکه در زمره کشورهای دوست ایران قرار دارد هنوز، تمایلی به رابطه اقتصادی جز خرید نفت از این کشور ندارد. حریت‌پرور معتقد است: بنابراین در این شرایط، کشورهای دیگر، به‌ویژه چین و روسیه که خود به نوعی از قدرت‌های جهانی و عضو شورای امنیت سازمان ملل متحد هستند، به دقت روابط خود با ایران را تنظیم کرده‌اند تا از درگیری‌های بیشتر در عرصه جهانی و اعمال تحریم‌های اقتصادی جلوگیری کنند.

گریز از پروتکل‌های جهانی

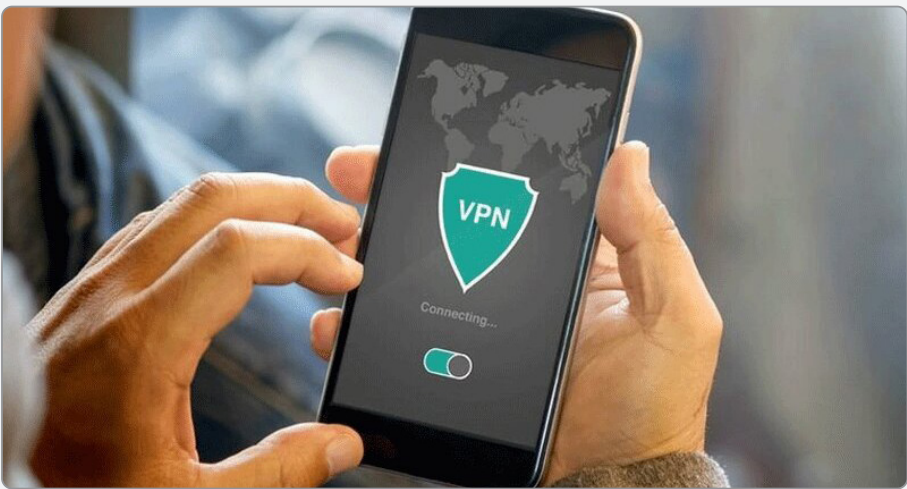
این کارشناس بیان کرد: یکی از دلایل اصلی که ایران با مشکلات بسیاری در جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی مواجه است، عدم پایبندی کامل به پروتکل‌های جهانی است. تاکنون ایران نتوانسته است در موارد مختلف، به‌ویژه در حوزه‌هایی چون: شفافیت اقتصادی، با استانداردهای جهانی هماهنگ شود و از این رو بسیاری از کشورهای جهان از همکاری با ایران هراس دارند، به این ترتیب

ممکن را به دنبال داشته باشد، بر این اساس، چین در حالی که در بسیاری از کشورهای حوزه خلیج فارس و حتی ترکیه، سرمایه‌گذاری‌های قابل توجهی انجام داده است، از ورود به پروژه‌های بزرگ و حساس در ایران خودداری می‌کند. این کارشناس در باره دلایل این تصمیم گفت: قطعاً دلایل اصلی این امر به تحریم‌های جهانی و فشارهایی برمی‌گردد که ممکن است چین را در صورت همکاری‌های گسترده‌تر با ایران با آن مواجه کند، چرا که چین به‌خوبی می‌داند که با حضور بیشتر در بازار ایران، ممکن است خود را در معرض اقدامات تلافی‌جویانه از سوی ایالات متحده و اتحادیه اروپا قرار دهد. این تهدیدات نه تنها می‌تواند به اقتصاد چین آسیب بزند، بلکه موقعیت‌های تجاری جهانی آن را به خطر اندازد. از این رو، چین نمی‌خواهد به قیمت روابط تجاری با ایران، با کشورهای غربی درگیر مشکلات اقتصادی و سیاسی شود. او اضافه کرد: روسیه که از سال‌ها پیش به‌عنوان یکی از متحدان اصلی ایران شناخته می‌شود، در حوزه‌های مختلف مانند انرژی و تسلیحات با این کشور همکاری دارد، اما با این وجود، ورود گسترده به بازار ایران برای روسیه نیز چندان جذاب به نظر نمی‌رسد و این کشور نیز مانند چین، از سرمایه‌گذاری‌های کلان در ایران اجتناب کرده است. به نظر می‌رسد که از جمله دلایل اصلی این مسأله، به نفع بودن روابط اقتصادی روسیه با دیگر کشورهای جهانی بازمی‌گردد به‌خصوص اینکه خود نیز از تحریم‌های آمریکا و کشورهای اروپایی به دلیل جنگ با اوکراین شرایط مناسبی را ندارد. مسکو می‌داند که هرگونه گسترش روابط اقتصادی با ایران می‌تواند باعث افزایش فشارهای بین‌المللی علیه آن شود.

دلایل اجتناب از سرمایه‌گذاری

او توضیح داد: علت اصلی اجتناب چین و روسیه از سرمایه‌گذاری‌های بزرگ در ایران،

فیلتر شکن‌ها؛ قاتلان خاموش کیفیت اینترنت

موضوع در چند حالت ممکن است اتفاق بیفتد.

به هر حال چون یک سرور واسط اطلاعات را رد و بدل می‌کند، به صورت طبیعی باعث می‌شود که سرعت اینترنت در اغلب مواقع کاهش یابد. اما مسئله اصلی زمانی است که تلاش می‌شود به طرق مختلف فیلترشکن‌ها از کار بیفتند که این سبب می‌شود کیفیت اینترنت در یافتنی حتی برای کاربرانی که از فیلترشکن استفاده نمی‌کنند هم پایین بیاید. بی‌بی در پایان در باره موانع موجود برای رفع فیلترینگ گفت: آنچه که مشخص است این بوده که بحث و موضوع اقتصادی در اولویت لایه‌های سیاست‌گذاری قرار ندارد و سیاست‌های اتخاذ شده که به خود تحریمی اقتصاد دیجیتال منجر شده است، شرایط را در این حوزه نامناسب‌تر کرده است.

حمله‌های هکری برای پایین آوردن و از کار انداختن سرور وب سایت است. او ادامه داد: موارد گفته شده آسیب‌هایی است که از طریق فیلترشکن‌های رایگان ایجاد می‌شود. فیلترشکن‌های پولی نیز می‌توانند بسیاری از آسیب‌های گفته شده را داشته باشد. به‌طور مثال رفتار کاربر ایرانی توسط یک سرور یا شخص ثالث قابل رصد است و اینکه از چه پلتفرم‌هایی استفاده می‌کنند، همه قابل سوء استفاده است و می‌تواند امنیت شخصی کاربر را در معرض خطر قرار دهد.

همه این موارد خطرانی است که برای خود کاربر جدا از مشکلات انبوه امنیتی برای شبکه و ساختار آن به وجود می‌آید. وی با اشاره به اینکه یکی از پیامدهای استفاده از فیلترشکن کاهش سرعت اینترنت است، اظهار کرد: این

دریچه

حسین راغفر:

اختیارات استان‌ها باید بازطراحی شود

یک اقتصاددان ضمن انتقاد از ساختار متمرکز تصمیم‌گیری در کشور تصریح کرد: توسعه ایران بدون برنامه ریزی آمایشی، واگذاری اختیارات واقعی به استان‌ها و مهار نفوذ نهادهای قدرتمند در سطح محلی امکان‌پذیر نیست و ادامه روند فعلی ائتلاف منابع، تکرار پروژه‌های ناکارآمد و تضعیف مسیر توسعه ملی را به دنبال خواهد داشت.

حسین راغفر در گفت‌وگو با ایسنا، در خصوص برنامه جدید وزیر اقتصاد مبنی بر تشکیل و راه‌اندازی ستاد‌های توسعه منطقه‌ای گفت: اصولاً حرکت اخیر، حرکتی به سمت برنامه‌ریزی آمایشی است؛ به این معنی که تصمیم‌گیری بر اساس ظرفیت‌های واقعی هر منطقه باشد. کسانی که از درون یک استان وضعیت را بررسی می‌کنند، به‌طور طبیعی آشنایی بیشتری با قابلیت‌ها و کمبودهای همان منطقه دارند و به همین دلیل راه حل‌هایی که از دل همان منطقه استخراج می‌شود، بسیار واقع‌بینانه‌تر خواهد بود.

او با اشاره به ساختار تصمیم‌گیری در استان‌ها افزود: امروز با مشکلات جدی در تصمیم‌گیری سطح استان‌ها روبه‌رو هستیم. بعضی نهادهای قدرتی بسیار بیش از اندازه دارند و این مسئله می‌تواند خودش مانع اجرای برنامه‌های توسعه‌ای در استان‌ها شود. در چنین شرایطی استاندار یا نظام برنامه ریزی استانی ممکن است کاملاً تحت تأثیر نفوذ نهادهای قدرت در آن منطقه قرار گیرد. نه بر اساس نیازهای مردم و ضرورت‌های توسعه، این یک مشکل بسیار جدی است.

راغفر ادامه داد: تمام صحبت این است که برنامه ریزی باید متناسب با ظرفیت‌های منطقه‌ای باشد و این روش قطعاً بهتر از برنامه‌ریزی‌های متمرکزی است که سال‌ها انجام شده است. البته این برنامه ریزی‌ها باید در چارچوب یک طرح کلان ملی قرار بگیرد تا مسیر توسعه کشور مشخص باشد. سپس ظرفیت‌های آمایشی مناطق مختلف در این چارچوب تعریف شود.

وی با بیان مصداقی از مشکلات ناشی از بی‌توجهی به آمایش سرزمین گفت: سال‌هاست در برخی نقاط کشور صنایعی ایجاد شده‌اند که هیچ تناسبی با ظرفیت‌های آمایشی آن مناطق ندارند. در استان خراسان رضوی حداقل هفت واحد فولادی ایجاد شده که برخی از آن‌ها با ۱۵ تا ۲۰ درصد ظرفیت کار می‌کنند؛ چون در همان منطقه آب وجود ندارد. این نمونه بارزی از عدم انطباق برنامه‌ریزی با ظرفیت‌های واقعی است. این اقتصاددان درباره سیاست‌گذاری‌های آینده نیز گفت: در فرآیند واگذاری یا تصمیم‌گیری‌های جدید، برنامه ریزی باید در سطح منطقه انجام شود. موضوع مهم‌تر این است که تأمین منابع مالی پروژه‌ها نیز باید بر اساس توان همان استان یا منطقه طراحی شود. ظرفیت‌های آمایشی باید در چارچوب یک برنامه توسعه ملی مورد توجه قرار گیرد.

راغفر در بخش دیگری از سخنانش درباره افزایش اختیارات استانداران در شرایط بحرانی اشاره کرد و گفت: کشور باید یک طرح ملی توسعه داشته باشد. اینکه فقط در زمان بحران به استانداران اختیارات داده شود، مشکل را حل نمی‌کند. در گذشته هزاران پروژه تعریف شد که بسیاری از آن‌ها حتی بودجه ندارند. همین ساخت واحدهای فولادی در نقاط نامناسب اگر قرار است سامان پیدا کند، باید جایابی صحیح داشته باشد و ملاحظات آب، محیط زیست و دسترسی به صادرات در آن رعایت شود.

وی افزود: پیش از هر چیز باید اختیار واقعی برای استانداران تعریف شود. استاندارد طبق قانون نماینده دولت است، اما در عمل به دلیل مداخلات، اختیار چندانی ندارد و عملاً استان نقشی در تصمیم‌گیری ندارد. اگر برای این مشکل فکری نشود، حرف‌ها و شعارهایی که معلوم نیست چقدر عملیاتی باشند، فقط وقت مردم را تلف می‌کنند و فرصت‌های کشور را می‌سوزانند.

راغفر معتقد است که اگر اصلاحات اساسی در ساختار تصمیم‌گیری و برنامه ریزی انجام نشود، دادن اختیارات بیشتر به تنهایی نمی‌تواند ناکارآمدی‌های موجود را جبران کند.

نبض بازار

رکورد شکنی بورس

بازار سرمایه در ادامه روند افزایشی خود دیروز رکورد تاریخی رانیت کرد؛ به طوری که شاخص کل با افزایش بیش از ۵۲ هزار واحد به رقم سه میلیون و ۳۴ هزار واحد رسید و کانال ۳۰۳ میلیون رابرای اولین بار فتح کرد. (سه‌شنبه) شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران ۵۲ هزار و ۸۲۸ واحد رشد کرد و به رقم سه میلیون و ۳۴۳ هزار و ۸۲۸ واحد رسید. بدین ترتیب برای اولین بار از زمان ایجاد بازار سرمایه، این بازار وارد کانال ۳۰۳ میلیون واحد شده است. شاخص هم‌وزن نیز دیروز ۸۵۶ واحد افزایش داشت و در عدد ۹۴۵ هزار و ۸۵۶ واحد ایستاد. دیروز تعداد سهام مثبت بورس ۷۷۲ عدد و سهام منفی ۷۷ عدد بود. تعداد خریداران به ۸۱ هزار نفر رسید. به‌طور کلی بازار ۱.۶۲ درصد افزایش یافت.